

„en lichaem, soude vrindelijck versoecken of de Wees-
 „Heeren believen mijn noch wat bij de matresse te
 „laten woonen, dewijl icker met mijn volle contante-
 „ment ben en ick soude oock vrindelijck versoecken
 „of UEd. mijn dese swaeckheit, dien ick gehadt hebbe
 „ontrendt dien liuterse domene, belieft te hulpe te comen,
 „dewijl ick alle die saken in mijn kinderachtigheyt
 „gedaen hebbe, hetwelck oock mijn van herte leet is
 „ende ick hoe langer hoe meer daer afschrick van
 „kreigen en hoop op een ander teydt voorsichtigher
 „te weesen om soo een dingk soo licht neit te doen.
 „Ziet (!) hiermeden den Heere bevolen,

UEd. onderdanige Diennaerresse
 Agata den Danser”.

Wij hopen voor den heer De Freyn, dat hij niet de eigenlijke auteur van dit schoone stuk geweest is; dat zijn zuster op den inhoud geïnfluenceerd heeft, lijdt evenwel geen twijfel. De gedachtengang der maitresse, die ongaarne een goed betalende leerling ziet vertrekken, blijkt duidelijk uit dezen brief; doch niet minder spreekt daaruit de jeugd van het persoontje, dat door Ds. Den Hartogh tot zijn levensgezellin gekozen was. Wel kan men dien leeftijd een âge sans pitié noemen!

Voor Agatha echter was daarmee de zaak nog niet afgelopen. Den 5den Oct. 1690 moest zij in de vergadering van weesmeesters verschijnen met haar voogden en daar verklaarde zij nogmaals: „uyt haer eygene vrije wille sonder aenradinge van ymant ter weerelt, dat zij geene de minste genegentheyd had omme haer selve in den echten staet met Ds. Jasper Hartich, predt. van de Luterse gemeente toe Dordrecht te begeven”. Ten bewijze daarvan overhandigde zij den heeren de geschenken, welke zij van haar verloofde ontvangen had „tot een teyken van sijne affectie thaerwaerts ende ten fine omme sich daerdeur quasi aen haer te ver-